

[Landbrugsministeren.]

gennemføre det ene uden ogsaa at gennemføre det andet, som man har krævet, at man paaser, at Brødprisen ikke stiger. Og det gælder naturligvis ikke alene her i København, hvor det jo nok er muligt at gennemføre, men det gælder hele Landet, ogsaa Provinsbyerne og Landkommunerne. Man maa huske paa, at Forholdet er det, at Bagerne ikke alle sammen lige nøje har fulgt Kornprisen ved Fastsættelsen af Brødprisen. Det viser sig, at ude i Provinsen er man gaaet meget længere ned end her i København. Der er ingen Tvivl om, at her i Byen kan de sætte Rugbrødsprisen ned med 4 Ø. den Dag, de er fri for Afgift, det vil altsaa sige, at det kan de nu, hvis ikke Kornafgiften truede, men der er heller ingen Tvivl om, at mange Steder i Landet, baade i Provinsbyerne og Landkommunerne, er det fuldkommen umuligt at nedsætte Prisen, og det vil altsaa sige, at man skal have gennemført en Administration, der faktisk kontrollerer samtlige Bagere og Møllere her i Landet, og det vil sikkert tage de fleste af de Penge, maaske flere end de Penge, der kan komme ind ved denne Afgift af Brødkorn, fordi Forholdet er saadan i Øjeblikket, at det kan ikke blive ret meget, man kan faa, hvis ikke de skal have Ret til at sætte en højere Brødpris.

Det er Aarsagen til, at jeg har foreslaaet her at undtage Brødkornet, men jeg maa jo sige, at efter at have hørt paa Debatten her i Dag og efter at have hørt Debatten i de sidste Dage er jeg i høj Grad blevet bestyrket i den Opfattelse, at man ikke skal røre ved Brødpriserne. Dette gælder navnlig, efter at jeg forleden Dag, jeg tror, det var i Forgaars, hørte de rørende Taler, der blev holdt af de ærede Medlemmer Hr. Krag og Hr. Christmas Møller om den fattige Enke, der havde en Formue paa 50 000 Kr., og om den uhyre Uretfærdighed, ja, ligefrem Mishandling, som Finansministeren gjorde sig skyldig i overfor denne fattige Enke med en Formue paa 50 000 Kr. ved at foretage en Beskatning paa 250 Kr. af en saadan fattig Enke. Efter at have hørt disse Udtalelser, som gjorde et dybt Indtryk paa mig, maa jeg sige, at jeg naturligvis er blevet overordentlig betænkelig ved at gaa til en Fordyrelse af Brødkor-

net og en Fordyrelse af Margarinen, som man nu ogsaa her har foreslaaet, men som ikke indeholdes i Landbokommissionens Indstilling. Det betyder jo ikke alene en Fordyrelse for de fattige Enker med 50 000 Kr. i Formue, men det betyder ogsaa en Fordyrelse for den fattige Husmand. Jeg kender specielt et Tilfælde, hvor en Husmand ikke alene har sig selv at forsørge som den fattige Enke med de 50 000 Kr. i Formue, men ogsaa har Kone og 6 eller 8 Børn, som hver eneste Dag maa købe et Rugbrød for at have det tilstrækkelige til Familiens Underhold. Jeg maa sige, at efter at have hørt disse rørende Taler om den fattige Enke bliver det overordentlig svært for mig at gaa med ind i en Politik, hvor man skal fordyre Brødet og Margarinen for saadanne Husmandsfamilier, for det er jo ikke Indtægter som den fattige Enkes med de 50 000 Kr. i Formue, der tilnærmelsesvis findes saadanne Steder, det er maaske Indtægter, der ikke en Gang er Halvdelen af det, som denne Enke har. Derfor forekommer det mig, at det er mærkværdigt, at de to Talere, der talte saa kønt forleden Dag, ikke har større Indfyldelse paa deres Partiers Ordførere i Dag, som har anbefalet en Fordyrelse af Rugbrødet og en Fordyrelse af Margarinen.

Det ærede Medlem Hr. Kyed spurgte mig, hvorledes § 2, 1ste Stykke, om Afgiften skal forstaas. Ja, jeg synes, det fremgaar klart af Stykket, som det er formet. Jeg kan ikke se rettere end, at det er saa tydeligt, som det kan formes. Lovforslaget skal naturligvis forstaas paa den Maade, at Afgiften skal udgøre Forskellen mellem de Priser, der her er anført i § 2, 1ste Stykke, og saa Indkøbsprisen.

Saa udtalte det ærede Medlem Hr. Kyed sin Betænkelighed ved den Bestemmelse, at der skal gives Tilskud til Møllere, som køber indenlandsk Hvede og Rug til Anvendelse til Mel og Gryn her i Landet, og jeg tror endogsaa, at det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen kom saa højt op, at han sagde, det var et Tilskud til Bagerne, som man her foreslaar. Nej, det hænger jo ganske roligt sammen med, at hvis man ikke træffer en saadan Foranstaltning, saa vil der slet ikke blive Brug for noget af det danske Korn til Brødkorn, hvis man gennemfører denne Ordning. I Forvejen er det